

ὄν ὄλαι αἱ γυναῖκες ἐπιθυμοῦσι καὶ ἐπιζητοῦσι τὴν προσοχὴν.

Ὅτε ἐκάθητο, ὅπως δειπνήσῃ, πρὸ τῆς στοργύλης τραπέζης, κεκαλυμμένης δι' ὀθόνης χρησιμευούσης τριῶν ἡμερῶν, ἀπέκταντι τοῦ συζύγου της, ὅστις ἐγοητεύετο ἐκ τοῦ πτωχικοῦ δειπνίου των, ὠνειροπόλει ἐκλεκτὰ δειπνά, στίλβνὰ ἀργυρὰ σκεύη, ἐπιστρώσεις καλυπτούσας τοὺς τοίχους δι' ἀρχαίων προσώπων καὶ ἰδιορρυθμῶν πτηνῶν ἐν μέσῳ δάσους νηρηίδων ὠνειροπόλει φαγητὰ ἐκλεκτὰ, προσφερόμενα ἐντὸς θαυμασίων σκευῶν, φιλοφρονήσεις μάλιστα ἀκουόμενας μὲ μείδιασμα σφιγγός, ἐνῶ συγχρόνως θὰ τρώγῃ τὸ εὐγευστον κρέας σπανίου πτηνοῦ ἢ ἰχθύος.

Καὶ οὔτε πολυτελεῖς ἐνδυμασίας εἶχεν, οὔτε κοσμήματα. Τὰ ἡγάπα δὲ μόνον, διότι ἠσθάνετο ἑαυτὴν γεννηθεῖσαν πρὸς τοῦτο καὶ τοσοῦτον ἐπεθύμησε νὰ ἀρέσκη, νὰ φθονῆται, νὰ γοητεύῃ καὶ νὰ εἶνε παντοῦ περιζήτητος.

Εἶχε φίλην πλουσίαν, σύντροφον κατὰ τὰ παιδικὰ της ἔτη καὶ δὲν ἤθελε πλέον νὰ τὴν ἐπισκέπτηται, τοσοῦτον ὑπέφερον ἐπανερχομένη ἐκεῖθεν. Καὶ ἔκλαιεν ἐπὶ ὀλοκλήρους ἡμέρας, ἐκ τῆς λύπης, τοῦ πόθου, τῆς ἀπελπισίας, τῆς ἀμηχανίας της.

Ἐσπέραν τινὰ ὁ σύζυγός της εἰσῆλθε μὲ ὕφος εὐχάριστον, κρατῶν εἰς τὴν χεῖρα μεγαλόσχημον φάκελλον.

— Μαρία, σοῦ ἔφερα κάτι τι καλόν.

Ἐσπευσε ταχέως ἡ σύζυγός του, ἔσχισε τὸν φάκελλον καὶ ἔσυρεν ἐξ αὐτοῦ φύλλον χάρτου ἐντυπον: «Προσκλητήριον διὰ τὸν χορὸν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας».

— Καὶ τί θέλεις νὰ τὸ κάμω; ἠρώτησεν ἡ Μαρία ἐπὶ μᾶλλον ἀδμονοῦσα.

— Τί νὰ τὸ κάμῃς; Ὑπέθεσα, ἀγαπητή μου, πὼς ἤθελες εὐχαριστηθῆ. Τέτοια καλὴ εὐκαιρία κανεὶς δὲν τὴν ἀφήνει ἀπὸ τὰ χεῖρα του. Ἐκοπίασα πολὺ γιὰ νὰ τὸ ἐπιτύχῃ αὐτὸ τὸ προσκλητήριον. Θαρρεῖς πὼς καθένας πέρνει; Ἀποφάσισε νὰ πᾶς καὶ θὰ ἴδῃς ἐκεῖ κόσμον καὶ κόσμον.

Ἐκεῖνὴ τὸν προσέβλεπε μὲ ὄμμα σχεδὸν ὀργίλον.

— Καὶ τί θέλεις νὰ φορέσω γιὰ νὰ πάγω;

— Μὰ... τὸ φόρεμα ποῦ βάζεις καὶ εἰς τὸ θέατρον. Μοῦ φαίνεται πὼς εἶνε πολὺ καλόν...

Ἐσιώπησεν ἐκπληκτος, τεθορυβημένος, βλέπων ὅτι ἡ σύζυγός του ἔκλαιε. Δύο παχέα δάκρυα ἐκύλισαν βραδέως ἀπὸ τῶν βλεφάρων της.

— Τί ἔχεις, μὰ τί ἔχεις; ἠρώτησε δειλά.

— Τίποτε, εἶπε διὰ γαληνίας φωνῆς καὶ σπογγίζουσα τὰ δάκρυά της. Μόνον ποῦ δὲν ἔχω φόρεμα κατάλληλον καὶ ἔτσι δὲν ἔμπορῶ νὰ πάγω εἰς τὸν χορὸν. Δόσε τὸ προσκλητήριόν σου εἰς κανένα ἄλλον φίλον σου, ποῦ νὰ ἔμπορέσῃ ἡ γυναῖκά σου νὰ πάγῃ.

— Γιὰ πές μου λοιπόν, Μαρία, πόσο ἔμπορεῖ νὰ κοστίσῃ ἓνα φόρεμα τοῦ χοροῦ;

Ἐσκέφθη ἐπὶ δευτερόλεπτα τινα καταστρωννύουσα τοὺς λογαριασμούς της, καὶ σκεπτομένη τὴν ποσότητα, ἦν ἠδύνατο νὰ ζητήσῃ, χωρὶς νὰ ἐπισύρῃ ἀμείσον ἀρνησιν. Τέλος ἀπήντησε δισταζούσα:

— Δὲν ξέρω ἀκριβῶς, ἀλλὰ μοῦ φαίνεται ὅτι μὲ τετρακόσια φράγκα ἔμπορεῖς νὰ οἰκονομηθῶ.

Ἐχρῆσεν ἐκεῖνος ἐπ' ὀλίγον, διότι ἔβλεπεν ὅτι ἡ οἰκονομία του πρὸς ἀγορὰν ὄπλων κατεστρέφετο.

— Ἄς εἶνε σοῦ δίδω τετρακόσια φράγκα. Ἄλλὰ προσάθῃσε νὰ ἔχῃς κομψὸν φόρεμα. Θέλω νὰ σε θαυμάζω ὅλοι.

Ἡ ἡμέρα τοῦ χοροῦ ἐπλησίαζε καὶ ἡ κυρία Λουασέλ ἐφάνετο λυπημένη, ἀνήσυχος, ἐν ἀγωνίᾳ.

— Ἄς ἴδωμε πάλι τί ἔχεις; Μοῦ φαίνεται πολὺ παράξενον δυό-τρεις μέραις τόρα.

— Νὰ, δὲν ἔχω κάτι τι νὰ βάλω ἐπάνω μου, ἓνα βραχιόλι, ἓνα περιδέριον... θὰ φαίνομαι πολὺ ἀνοστη... ἐπρωτιμοῦσα νὰ μὴ πάγω...

— Μπᾶ! γι' αὐτὸ πικραίνεσαι; Βάζεις ἀνθη φυσικά. Νὰ ἴδῃς τί ὠραία ποῦ εἶνε. Μὲ δέκα εἰκοσι δραχμάς ἀγοράζομε μίαν καμέλιαν.

— Ὅχι, ὄχι. Εἶνε ἀδύνατον! Χωρὶς ἓνα κόσμημα, εἶνε πολὺ ἀνοστη νὰ πάγῃ κανεὶς εἰς τὸν χορὸν.

— Μὰ καὶ μὲν, τί κουτὴ ποῦ εἶσαι! Δὲν πηγαίνεις νὰ ζητήσῃς τῆς κυρίας Φορεστιῆς νὰ σοῦ δανείσῃ ἐκείνη ἀπὸ τὰ δικά της; Εἶνε πολὺ φίλη σου καὶ δὲν πιστεύω ν' ἀρνηθῇ νὰ σοῦ δώσῃ.

— Ἀλήθεια! εἶπε πλήρης χαρᾶς, δὲν τὸ εἶχα σκεφθῆ καθόλου.

Τῇ ἐπαύριον μετέβη παρὰ τῇ φίλῃ της καὶ διηγήθη τὴν ἀμηχανίαν της.

Ἡ κυρία Φορεστιῆ διηυθύνθη πρὸς τὴν ἱματιοθήκην της, ἔλαβεν εὐρὺ κιβωτίδιον, τὸ ἔφερε, τὸ ἤνοιξε καὶ εἶπεν εἰς τὴν κυρίαν Λουασέλ:

— Ἰδὲ ὅποιον σοῦ ἀρέσει καὶ πάρε το, ἀγαπητή μου.

Ἡ Μαρία δι' ἐνὸς βλέμματός εἶδε βραχιόνια, περιδέρια μαργαριτῶν, σταυροὺς χρυσοκολλητοὺς, πολυτίμους λίθους θαυμασίας τέχνης. Ἐδοκίμαζε τὸ ἓν, ἐλάμβανε τὸ ἕτερον, καὶ θέτουσεν ἢ περιβαλλομένη αὐτὸ ἔθεατο τὸ ἀποτέλεσμα ἐν τῷ μεγάλῳ πρὸ αὐτῆς κατόπτρῳ, ἀποτελοῦντι τὸ θυρόφυλλον τῆς σκευοθήκης.

— Δὲν ἔχεις ἄλλο τίποτε; ἠρώτησε μετὰ τινα σκέψιν.

— Ἐχω βέβαια. Ζήτησέ μου δὲν ξέρω τί ἔμπορεῖ νὰ σοῦ ἀρέσῃ.

Αἰφνης ἀνεκάλυψεν ἐντὸς θήκης ἐκ μέλανος μεταξωτοῦ, ἀπαστράπτου ἐξ ἀδάμαντων περιδέριον καὶ ἡ καρδιά της ἤρξατο πάλλουσα ἐξ ἀμέτρου πόθου. Τὸ προσήλωσε περὶ τὸν λαϊμόν της, καὶ ἔμεινε εἰς ἔκστασιν πρὸ τοῦ ἑαυτοῦ της.

Ὁ θαυμασμός της δὲν εἶχεν ὄρια πρὸ

τῆς ἀναλαμπῆς, τῆς πολλαπλῆς καὶ μυστηριώδους ἐκείνης ἀναλαμπῆς τῶν ἀδάμαντων.

— Ἐμπορεῖς νὰ μοῦ τὸ δανείσῃς αὐτό; αὐτὸ μόνον!

— Ἀκοῦς, ἂν ἔμπορῶ;

Περιχαρῆς ἡ Μαρία ἐπήδησεν εἰς τὸν λαϊμόν τῆς φίλης της, τὴν ἐνηγκαλίσθη μετὰ παραφορᾶς, καὶ μετ' οὐ πολὺ ἀπήρηχτο ἔχουσα μεθ' ἑαυτῆς τὸ ἀνεκτίμητον κόσμημα.

Ἡ ἡμέρα τοῦ χοροῦ ἔφθασεν. Ἡ κυρία Λουασέλ κατήγαγεν ἀληθῆ θρίαμβον. Ἄνεδειχθη ἡ ὠραιότερα πασῶν, κομψή, χαρίεσσα, γελέσσα καὶ τρελλή, τρελλή ἐκ χαρᾶς.

Πάντες τὴν παρετήρουν, ἠρώτων περὶ τοῦ ὀνόματός της καὶ ἐπεζήτουν τὴν γνωριμίαν της. Ὅλοι, ὅλοι ἐπρωθυμοποιοῦντο νὰ τὴν χορεύσωσι. Καὶ ὁ ὑπουργὸς ἀκόμη καὶ ἐκεῖνος τὴν παρετήρησεν.

Ἐχόρευε μετὰ μέθης, μετὰ παραφορᾶς, συναρπαζομένη ὑπὸ τῆς ἡδονῆς, οὐδὲν πλέον σκεπτομένη, ἐν τῷ θρίαμβῳ τῆς καλλονῆς της, ἐν τῇ δόξῃ τῆς ἐπιτυχίας της. Περιαιυγαζομένη ὑπὸ λάμψεως θαυμασμοῦ καὶ περικαλυπτομένη, οὕτως εἶπεῖν, ἐντὸς νεφέλης εὐτυχίας ἀποτελουμένης ὑφ' ὄλων τούτων τῶν θαυμαστῶν τοῦ πλήθους τῶν ἀφηνισθέντων πόθων της, τῆς ἀνεκκαλήτου χαρᾶς, τῆς ἐντελοῦς νίκης τόσον γλυκείας εἰς τὴν καρδίαν γυναικός.

[Ἐβεται τὸ τέλος].

N. I. Δ.

Εἰς τὸ Γραφεῖον

Τῶν ἐκλεκτῶν μυθιστορημάτων

Πωλοῦνται τὰ ἐξῆς βιβλία:

[Αἱ ἐν παρενθέσει τιμαὶ σημειοῦνται χάριν τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ ἐπιθυμούντων νὰ ἀποκτήσωσιν αὐτὰ, ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν].

- «Ἡ Ναξία Μαριάνθη» μυθιστόρημα πρωτότυπον ..... Δρ. 1,30 (1,50)
 «Περιπέτεια τῆς Γῆς εἰς 80 ἡμέρας» μυθιστόρημα Ἰουλίου Βέρν, ... Δρ. 1,70 (2)
 «Ὁ Ἄρχων τοῦ Κόσμου», μυθιστόρημα εἰς 6 τόμους ..... Δρ. 8 (9)
 «Αἱ τελευταῖαι ἡμέραι τῆς Πομπηίας» μετάφρασις Γ. Κ. Ζαλακώστα ..... Δρ. 4 (4,50)
 «Ἐξομολόγησις ἐνὸς Ἀββᾶ» μυθ. Δρ. 1,50 (1,60)
 «Μαθλιδὴ» μυθιστόρημα (μετὰ εἰκόνων) Εὐγενίου Σὺν, ... Δρ. 7 (8)
 «Ζιλ Βλά» μυθιστόρημα ..... Δρ. 5 (6)
 «Ἀνθρωπος τοῦ Κότμου», Ἀθηναϊκὴ μυθιστορία, ὑπὸ Γρ. Δ. Ξενοπούλου. Δρ. 2 (2,20)
 «Τὸ Τριακοντάδραχμον» Ἐπαθλον, Γρηγορίου Δ. Ξενοπούλου, ... λεπ. 50 [60]
 «Ἀντωνίνα», μυθιστορία Ἀλεξάνδρου Δουμά υἱοῦ, μετάφρασις Λάμπρου Ἐνουίλη, δρ. 3. (3,30)
 «Λέων Ἀσωνίας», μυθιστορία Γεωργίας Σάνδης, μετάφρασις Ἰ. Ἰσίδ. Σκυλίση Δρ. 1,50 [1,80]
 «Τὰ Δύο Ἄκνα» Αἰμιλίου Ρισβούργ, δρ. 1,50 [2]
 «Ἡ Ὁραία Παρισινή» ..... λεπ. 60 (70)
 «Παρισίων Ἀπόκρυφα», μυθιστορία Εὐγενίου Σὺν, μετάφρασις Ἰσιδωρίδου Ἰ. Σκυλίση (τόμοι 10), ... Δρ. 6 [7]
 «Ὁ Διαβολὸς - Σίμων, μυθιστορία Ponson-De-Terrail ..... Δρ. 1,50 (1,70)
 «Μπουμπουλίνα—Ἀρκάδιον», Δράματα ὑπὸ Γ. Ἀνδρικοπούλου, ... Δρ. 3 [3,30]